

assumptes, referents a les gestions portades a cap per evitar que instal·lesin els canons en el recinte iber-romà (segons se cita en la pàg. 190 a 195, 203, 204, 216 al 218, i en la 236 diu que no contesta el Sr. Colomines) ni l'emissora en la casa del Museu de les ruïnes (Pàg. 218 a 220).

També referent a l'excavat, trobat i recollit en els diferents treballs entre aquestes la troballa de l'estatueta de marbre, hi ha citats anteriorment, Pàg. 238 a la 240.

Referent als treballs vaig manifestar-li els molts inconvenients que se presentaven per a seguir el treball d'excavació per pèndrens el personal nostre altra 2a vegada per a ocupar-lo ha obrir trinxeres per a els treballs de la Comissaria de Guerra, dels quals se citen en la Pàg. 227, 234, 235, i així ens faran cada moment, fent parar nostre treball d'excavació per a estar ben servits dits senyors, i per el mal temps propit de l'estació, dels dies curts, pluges i vents frets, i el saber quants ens retornaran les eines i el personal.

També vaig manifestar el aver suspès el treball del vall per a l'instal·lació dels canons en el terreny del recinte iber-romà assenyalat en la Pag. 248 amb el N° 16 de la que pensarem avesin rebut l'ordre degut a les gestions fetes a Barcelona i canviant de paré, però no creia en tanta bondat.

Com també vaig citar el estat de les obres per a la construcció de les diferents dependències i la sala per a instal·lar el Museu de les ruïnes, les quals no avançen com deurien d'estar.

El Dtr. Bosch me contestà que en virtut que avien continuat a reprendre els treballs per a instal·lar els canons en el terreny assenyalat amb el No 16, avia parlat en algun oficial dels artillers, referent a l'ocupació de la caseta situada en el terreny N° 20 hon està en'el interior el mosaic que en'el centre hi ha el quadre representant el Sacrifici d'Ífigenia, i dit oficial li contestà que en'el cas de fer-la servir seria per a la guàrdia dels quéfes. Per lo que pugués succeir, avia donat l'ordre al Conserge de les ruïnes Joan Escrivà, per a que fes arrancar per un paleta el citat mosaic, i el traslladés a la casa del Museu de les ruïnes.

Referent a les ruïnes descobertes i objectes trobats, l'avia fet una bona imprecisió essent molt interessant, tot lo trobat, avent recollit l'estatueta de marbre (que se cita en la Pàg. 238, 239) trobada últimament en els terrenys No 16, com també

alguns leguitos grecs de les vitrines del Museu, traslladan-los al Museu d'Arqueologia de Barcelona, en prevenció d'algun bombardeig en el dit lloc d'Empuries.

Al preguntar al Dtr. Bosch, s'avia estat a veure el vall que obren del Sud, a Nord, per el costat Est del poblat de Sant Martí d'Ampuries, en destí per a trinxeres i refugis, per a la defensa de les Milícies en el cas d'un desembarc.

En aquest vall se descobreixen parets que passen de Sud a Nord, situades fora de la muralla, segons s'indica en la Pàg. 240.

Finalment vaig preguntar-li, referent al retorn del personal si se continuarien els treballs d'excavació durant el hivern. El Dtr. Bosch me contestà que li semblava que tardarien a retornar el personal, i que si de cas que hi ha avisaria el Conserge de les ruïnes, i de no tenir avís durant fins el dia 9, sipodia sisposar del dia 10, hi ha me avisaria per a anar a les ruïnes tots dos, aprofitant la festa del diumenge.

Al acomiadarme del Dtr. Bosch, me invità per a anar en'ell amb el seu automòbil fins a la Universitat, lo que vaig acceptar molt gustós, i l'arribar a dit centre ens acomiadem fins que rebés avís per a anar a les ruïnes d'Empuries.

Abans d'ésser rebut per el Dtr. Bosch, vagi tenir l'ocasió de parlar amb el amic senyor En Josep Colomines, a qui li vaig preguntar si avia rebut les dues lletres que li vaig escriure des d'Empuries, (segons se citen en la Pàg. 203, 204, 216 al 218, i en la 236, diu el que n'aver rebut contestació) essent un xic intereçant dits assumptes que mereixien tenirme un xic de mes atenció encara que no fos mes que per ... val més no dirho.

El senyor Colomines me contestà que esperava que arribés a Barcelona el Dtr. Bosch, per a que resolgués.

Al rebre la citada contestació, li vaig dir que, degut a n'aver fet cap gestió durant els dies que va rebre les meves lletres, valia la pena de contestarme que no podia fer res per a salvar la destrucció de les ruïnes, i que com es de suposar no me fou gaire agradable aquesta indiferència, per que un altre dia els tingui la mateix contestació als amics Srs. Colomines i Serra Ràfols, com a caps de Museu i excavacions, a quins sempre els i tingut la màxima atenció en tot lo que de mi agi depengut, com a bons amics i companys.